

O jaké republice sním? Obraz moderního vlastenectví českého

Marie Frydlová

Gymnázium Oty Pavla, Praha-Radotín

Byly to snad Rukopisy? Ano, ty Rukopisy. Královédvorský a Zelenohorský, které mě přiměly pátrat. Pátrat po něčem, co by alespoň vzdáleně v dnešní době mohlo připomínat malý náznak úplně vymřelého vlasteneckého ducha. Vydala jsem se proto hledat do míst pro Čechy národně historicky klíčových. Kam se ztratila naše láska k národu, nádherná česká kultura, ba i bujará čeština? Po horlivém hledání jsem svou snahu vzdala. Osud se ale brzo nato naplnil. Jednoho letního dne, pozdě večer, když jsem se vracela domů a stála na opuštěném Smíchovském nádraží a za zvuku noci pražské periferie a rychlých pohybů stínů místních krys byla ztracená ve svých myšlenkách. Přecházela jsem po nádraží, až jsem došla k legendárnímu stánku s rychlým občerstvením, prodávající párky v rohlíku za 14 korun a pivo do kelímku už pětadvacet let. Moje duše posmutněla, když jsem si přečetla velký nápis: „Mimo provoz od srpna 2018.“ Zaznamenala jsem nepatrný plápolavý pohyb. Přistoupím blíž a zpoza cedule čouhá cár hustě popsaného papíru.

Nalezeno u zavřeného stánku s rychlým občerstvením na Smíchovském nádraží

Sním o tom, že Česká republika přestane být pouze pomyslným srdcem Evropy, ale stane se centrem všudypřítomným, opravdovým, kulturním, mocenským, společenským i vědeckým, a to nejenom v Evropě a celém dosud známém světě, ale i na nejbližších planetách, hvězdách, blízkých i vzdálených galaxiích a bez vší skromnosti i v jiných vesmírech a dimenzích. Věřím, že náš mocný národ, který načerpá potřebnou energii ze staletých lip a po objímání stromů vztáhne svou náruč k veškerému jsoucnu, bude zrát, jako zprvu trpké moravské víno. Jak jedna věštkyň z TV Barrandov předpověděla, chvíle expanze češství začne v této době. Ve třetím tisíciletí našeho letopočtu.

Česká expanze by začala v Evropě, kde by využila současného chaosu, který vládne v Evropské unii, a razantně se chytla příležitosti si podrobit celou Evropu. Po upevnění vlády na starém kontinentě a zabavení veškerých už neplatných královských titulů a funkcí by následovala expanze českého impéria na Blízký východ a dále do Asie a do Ameriky. Pokračovali bychom s historicky první českou kolonizací v Africe. Čechy by se staly světovým vlastníkem a distributorem ropy, diamantů, zemního plynu, zlata i hedvábí. S průmyslovým rozkvětem roste ruku v ruce průmysl automobilový. Úplnou jedničkou by se stala automobilka Škoda, pod jejímiž křídly by se pouze v malém měřítku dále profilyovaly teď už málo významné firmy. Škoda by se stala světovým výrobcem nejen automobilů, ale veškerých transportních dopravních prostředků, jako jsou letadla, lodě a vesmírné plány.

Důležitým faktem a úkolem v realizaci podrobení si světa je systematické vzdělávání původního obyvatelstva mimo Českou republiku. Základem výuky by bylo seznamování s českým způsobem života, českou kuchyní, specifickou národní módou, kulturou a přednostně znalostí jazyka. Čeština by se vzápětí stala oficiálním úředním jazykem celého světa i základem komunikace s mimozemskými civilizacemi. Velký boom v jazyce by znovu zaznamenaly přechodníky, purismy a obnovení studia nářečních útvarů. V rámci očišťování jazyka by byly postupně vyřazovány anglicismy, dnes velmi frekventovaně požívané, zejména současnými mladistvými.

Celý proces expanze češství bychom mohli přirovnat k romanizaci Evropy starými Římany. V našem případě by se zavedl pojem „čechonizace“ neboli zavádění češství do společenského, kulturního, politického i běžného života. Pro lepší představu, tato velká éra počestvování a soužití lidstva jako jednoho národa vychází z původní myšlenky panslavismu neboli všeslovanství. Českou republiku původem za slovanský útvar považovat můžeme, ale v užším slova smyslu bychom se v tomto případě zaměřili na český národ samotný, což je přímo česká kotlina se svými obyvateli. Proto bych dala přednost specifitějšímu výrazu tvz. „všečešství“ neboli pančechismu.

Jako další bod realizace kompletní čechonizace by hrály roli změny v urbanistických architektonických plánech a již zmíněných názvech některých velkých měst. Modelovým příkladem by byl New York, který bychom počestvili na název: Nová Vysočina. Hlavní městskou turistickou dominantou by pak nebyla už nadále sémanticky vyprázdněná socha Svobody, nýbrž pomník českého imperátora tatíčka MZ ležícího ve člunu značky Škoda. Světovým národním architektonickým stylem by se stal náš národní styl neboli rondokubismus, ovšem implementován do výstavby sídlišť.

Praha, jakožto hlavní město složeno z městských částí, by byla zrušena. Hlavní město by existovalo pouze jako Praha virtuální a imaginární. Jedině tak by se Praha stala konečně matkou všech měst a veškerého bytí. Každý obyvatel impéria se tak stane potencionálním obyvatelem hlavního města Prahy, čímž se zamezí jednomu z největších sociálních problémů současnosti, a to odvěké nevraživosti mezi vesničany a obyvateli Prahy. Tento systém nám nabídne řešení konfliktu, jehož důkazy můžeme shledat, již v nejčerstvějších archeologických nálezech sahajících až do doby kamenné. Fyzická Praha by se stala Mekkou a Vatikánem všech původních Čechů jako odkaz na bídnou historii, kterou si tento národ musel projít.

V rámci pančechismu bude zaváděna a rozšiřována česká kultura do všech koutů světa. Na veřejné výsluní by se dostali současní přední umělci, které si oblíbila zejména velká řada českých občanů a již své umění ještě nestihli prodat do zahraničí. Hrály by se zejména české divadelní hry, dále světoví klasici pouze v češtině, a nakonec popkulturní směry vycházející z tvz. „zdivadelnění“ některých českých kultovních filmů, seriálů nebo reality show. Krásným příkladem by bylo zdivadelnění fenomenálního filmu Kameňák nebo nesmrtelné reality show Prostřeno.

Ke kultuře patří bez diskuze i móda. Jak bychom si poradili s tímto odvětvím? Největší comeback, neboli spíše světovou expanzi, by zaznamenal čistě český trend ponožek v sandálech. Dále kombinace teplákové soupravy s šušťáky, doplněnými levným řetězem kolem krku a igelitovou taškou s logem nejbližšího hypermarketu by doslova obula světová módní mola a inspirovala módní návrháře z celého světa. Novým mottem nejvýznamnějších značek a sociálních sítí by se stal bizár. V tomto případě naprosto cílený bizár, který by ztratil

na svém zprvu hanlivém významu a spíš by měl za úkol věrně imitovat outfit průměrného pracujícího Čecha v Brně v roce 2004.

Z kulinařského hlediska by se samozřejmě na prvním místě umístila naše zlatá česká kuchyně pod záštitou nového ministerstva s názvem: Česká národní jídelna, které by mělo na starosti světovou distribuci českého jídla a výstavbu jídelen i pivovarů ve všech koutech zeměkoule. Každá jídelna by měla být vybavena správnými surovinami na vaření jídel jako vepřo knedlo zelo, svíčková, guláš a utopenec. Dále by ministerstvo mělo zastupovat správné řešení logistiky rozvozu zmražených proslulých českých chlebičků.

K určité filozofické a lidstvo spojující rovině patří nejenom národnost, ale i náboženství. Kdyby existovalo v jednom národě pouze jedno náboženství, svět by se dožil období se sladkým jménem, a to splnění přání všech miss, čímž je světový mír. Ustanovením jednoho náboženského směru a konvertováním všech původních náboženských lídrů by bylo zamezeno válečným, rasovým i etickým konfliktům. Kdybychom ale vycházeli z posledních průzkumů o náboženském vyznání českých obyvatel, vyjde nám, že většina se považuje za ateisty nebo zkrátka je bez vyznání. Proto určitě jako jedno ze zavedených oficiálních náboženství by bylo vyznání: „Je mi to jedno“, které se úzce prolíná s běžným životem stereotypního Čecha. Abychom měli jakýsi protipól, který jde vlastně ruku v ruce s náboženství „Je mi to jedno“ je zavedení a vynalezení zcela nového vyznání nesoucí jméno: „náboženství internetových kibiců pivních sedmého dne“, jež obdobně souvisí s českým životním stylem.

Nacionalistický sen všech národů pod vedením české armády a českých učenců konečně dosáhne svého národního vrcholu, ba ho i překoná, tím, že se všechny národy stanou součástí velkého Česka.

Tím, že jste dočetli až sem, vyjadřujete svůj souhlas s výše uvedenými skutečnostmi podle nového českého zákoníku.

Při hodnocení a souzení tohoto dokumentu buďte politicky prozíraví. Za případné špatné hodnocení této práce budete nést následky. Jednalo by se o podryvání a rozvracení nových pilířů koncepce českého národa a státu, čímž byste ohrozili budoucí vznik velkého českého impéria. Tím by došlo k naplnění skutkové podstaty trestného činu rozvracení velkého světového češství. Proto přebíráte zodpovědnost za budoucnost sebe, vašich blízkých i kolemjdoucích.